

apuntalament m.
puntalar o d'apuntalar
l'efecte

apuntalar v. tr. Sostènia amb
un o més punts (alguna cosa).
Les branques ^{entraven} tan can-
gades de fruita que les ~~branques~~
apuntades hagudes d'apuntar
perquè no es treguessin, perquè
no toguessin a terra. Apuntalen
apert mur; altrament, el dia
d'un aiguat podria ensorrar-se

7 creu

|| pron. Posar-se convenientment
discussant en alguna cosa ferma
per operir o resistir un esforç

5/2/2